

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **M. O.**, bytem P., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 28.1.2016 proti rozhodnutí žalované ze dne 19.1.2016 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 19.1.2016 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 24.11.2015 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 28.1.2016 k výzvě soudu doplněnou se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí žalované, jehož kopii připojil, které považuje za nesprávné, protože posudkový lékař učinil závěr a zabýval se otázkou jeho invalidity zřejmě pouze z jemu dostupné a nedostatečné dokumentace, nezhodnotil jeho celkovou výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity, protože ty jsou těžce omezeny a on není schopen vykonávat pracovní činnost, proto nechápe, jak je možné, že podle posudkového lékaře je na tom lépe, když jeho celkový zdravotní stav se neustále zhoršuje. Rozhodnutí žalované bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného zdravotního stavu a jemu nebyla poskytnuta dostatečná doba k zajištění odborné dokumentace jeho aktuálního zdravotního stavu, k čemuž byl vyzván telefonicky s termínem doložení tři dny. Nebyl mu poskytnut dostatečný čas pro vypracování posudků o stávajícím stavu od odborných lékařů, které navštěvuje a ve svém zdravotním stavu nebyl schopen do tří dnů sehnat jinou potřebnou dokumentaci než zprávy sloužící pouze pro jeho potřebu při kontrolách u odborných lékařů a

domnívá se, že ani ošetřující lékař by to v tak krátkém čase nezajistil. Závěrem navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

*Napadeným rozhodnutím ze dne 19.1.2016 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 24.11.2015, jímž mu byl snížen stupeň invalidity a výše invalidního důchodu dle § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**) tak, že ode dne 18.12.2015 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně mu náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 27.8.2015 je invalidní pro invaliditu druhého stupně, jelikož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 50%. Dle odůvodnění rozhodnutí ze dne 19.1.2016 bylo novým posudkem o invaliditě ze dne 18.1.2016 lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobce je invalidní, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-40%; žalobci byla přiznána horní hranice 40% a vzhledem k vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace navýšil lékař ČSSZ dle § 3 odst. 2 vyhlášky tuto hodnotu o 10% a celkově činí 50%, proto nebylo možno námitkám vyhovět.*

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 27.8.2015 (jednání dne 11.6.2015, jehož se zúčastnil i žalobce, bylo odročeno za účelem dodání aktuálních odborných vyšetření do 11.7.2015) a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 18.1.2016 soud zjistil, že žalobce nadále nebyl uznán invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale byl uznán od 27.8.2015 invalidní pro invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40%, a vzhledem k vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace navýšili oba lékaři dle § 3 odst. 2 vyhlášky tuto hodnotu o 10% a celkově tedy činí 50% (den změny stupně invalidity: 27.8.2015 – jednání OSSZ).

*Žalovaná dne 25.2.2016 ve svém vyjádření k žalobě navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise či PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, setrvala na svém rozhodnutí a navrhla soudu, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 19.1.2016 bylo žalobci doručeno dne 20.1.2016.*

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 21.6.2016 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie i žalobce, v jehož závěru komise uvedla, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce byl invalidní* dle § 39 odst. 1 zákona, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%, tedy o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona. PK MPSV nebyla v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Plzeň-město ani námitkového řízení a konstatovala, že u žalobce se jedná o obezitu III. stupně, BMI více jak 40, vzdorující léčbě na odborném pracovišti, s podstatným poklesem kardiopulmonální výkonnosti a snížením hybnosti, podle rozsahu funkčního postižení. Míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena 60% podle kapitoly IV., položky 14c) přílohy vyhlášky, tj. na horní hranici taxace s ohledem na všechny zdravotní postižení s dopadem na pracovní schopnost a vzhledem k tomu, že žalobce není schopen využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, pokračovat v předchozí výdělečné činnosti byla dle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvýšena tato hodnota o 10 % na celkových 70%. Pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce není schopen výdělečné činnosti ani za zcela mimořádných podmínek. *Datum vzniku invalidity stanovila komise datem, kdy byla žalobci přiznána plná invalidita, tj. 17.9.2007; platnost stanovena do 30.6.2019, neboť při další redukci hmotnosti je předpoklad stabilizace a zlepšení zdravotního stavu. (Stejnopis posudku byl doručen žalobci a žalované.)*

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že *dle § 3 odst. 2 citované vyhlášky* v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly v této věci shledány PK MPSV i lékaři OSSZ a ČSSZ, jak uvedeno shora.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (*soudní řád správní*, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen *správní orgán*). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 19.1.2016*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhal ponechání invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 21.6.2016 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byl žalobce nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně*, proto je *žaloba podaná důvodně*, a *soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 19.1.2016 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 24.11.2015 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce*, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobce nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně (*od 17.9.2007*), neboť míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá 70%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Plzeň-město a poté na ČSSZ (50% poklesu pracovní schopnosti), kdy žalobce byl uznán invalidní pouze pro invaliditu druhého stupně, jak shora uvedeno.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně a to od 17.9.2007 v souvislosti s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), proto žalovaná vydá nové rozhodnutí o tom, že se změnily skutečnosti rozhodné pro výši důchodu, neboť žalobce je nadále invalidní

pro invaliditu třetího stupně, tudíž od 27.8.2015 nedošlo ke změně stupně invalidity na druhý stupeň, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 11/2016-37 ze dne 18.8.2016, neboť rozhodnutí o snížení invalidního důchodu by žalovaná nevydala v případě zjištění, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně již na základě posouzení na OSSZ Plzeň-město či by žalobci vyhověla v řízení o jeho námitkách uplatněných proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 24.11.2015.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce však nepožadoval žádné náklady tohoto řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků má právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 18. srpna 2016

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně